ادامه از صفحه اول

ناآشناپنداری ومدیران فرسوده دولتی

ازهمین‌رو مدیرانی با سه ویژگی بالا در فضای سازمان‌های دولتی بسیار نادر و انگشت‌شمارند. به‌همین‌دلیل امید چندانی هم به نوآوری در بخش دولتی نمی‌توان داشت. اما شرکت‌های خصوصی ایرانی به‌ویژه آنها که باور نوآوری در سر دارند، باید به سرعت و به شکلی فعال و حساب‌شده به دنبال جذب یا پرورش مدیرانی باشند که ناآشناپنداری را هم در سبد توانمندی‌های خود داشته باشند.

اوبامای احمدی‌نژاد ترامپ روحانی

اگر تماس‌های مقدماتی در مسقط -که با نظر مقامات ارشد نظام صورت گرفت- نبود، همان زمان شرایطی پرهزینه برای کشور ایجاد می‌شد و البته برای گشودن باب مذاکرات، دادن امتیازات بیشتر اجتناب‌ناپذیر بود. با روی‌کارآمدن دولت روحانی، فضا برگشت. مذاکراتی آغاز شد که از آن بوی صلح و سازگاری به مشام می‌رسید؛ امری که برای دشمنان منطقه‌ای و افراطیون داخلی آمریکا خوشایند نبود و دیدیم که چگونه عربستان و اسرائیل خواهان مقابله با ایران بودند. برخی از دلواپسان داخلی هم آب بر آسیاب دشمنان منطقه‌ای می‌ریختند. ترامپ از همان آغاز مبارزه انتخاباتی برجام را «زیان‌بارترین قرارداد برای دولت آمریکا» نامید و خواهان ابطال آن بود. اکنون او رئیس‌جمهوری آمریکاست. اطراف وی را مشاوران حقوقی و سیاسی و اقتصادی و امنیتی گرفته‌اند. به او می‌گویند که هر کاری دلش بخواهد، نمی‌تواند انجام دهد. حتی دیدیم که قضات محافظه‌کار نیز در ابطال فرمان آپارتایدی و غیرقانونی او درنگ نکردند. او با برجام که توافقی جمعی با تضمین قطع‌نامه شورای امنیت است که تحریم‌های سازمان ملل را لغو کرده است، کاری نمی‌تواند بکند؛ اما می‌کوشد با سلاح تحریم‌های یک‌جانبه، با بهره‌برداری از برخی شعارهای تهدیدآمیز و بهانه‌جویی از برخی اقدامات ایران، تحریم را توجیه و با تهدیدهای روی میز آن را تشدید کند. برای اینکه ببینیم «برای مقابله با ترامپ، وجود یک دولت معتدل در ایران که به ابزار برجام مسلح است، چقدر کاربردی است»، باید به این نکته توجه داشته باشیم که اصولا مبنای خصومت دیرپای ایران و آمریکا چیست؟ آیا ماجرا واقعا به حمایت دولت ۶۰ سال پیش آمریکا از سرنگونی دولت مصدق و جانشینی دولتی هوادار غرب بازمی‌گردد؟ آیا به پذیرش شاه بیمار پس از انقلاب بازمی‌گردد؟ یا واقعیت این است که به حمایت کامل از امنیت و بقای اسرائیل از سوی آمریکا و مخالفت ایران نسبت به امنیت و بقای اسرائیل بازمی‌گردد؟ شرایط سیاسی در منطقه در آستانه و پس از انقلاب تغییر بسیار کرده است و مخالفت آغازین ایران با قرارداد کمپ دیوید و صلح «سادات و بگین» بود که اردن نیز به آن پیوست؛ اما مجموعه عرب‌ها و اتحادیه عرب در برابرش موضع گرفتند. اکنون بعد از ۴۰ سال آن موضع‌گیری‌ها علیه اسرائیل، جای خود را به سازش با آن و موضع‌گیری علیه دشمن فرضی مشترک یعنی ایران داده است. دولت‌های عرب از اینکه از شعارهای تند و تیز خود علیه اسرائیل دست برداشته و به سازش و برقراری رابطه تن داده‌اند، از ملت‌های خود شرمسارند. ازاین‌رو هر بار که گرد هم جمع می‌شوند همگی با تحریک ناسیونالیسم ساختگی و توسعه‌طلبی عربی درباره ادعاهایشان نسبت به جزایر ایران و نام خلیج فارس شعار می‌دهند و قطع‌نامه صادر می‌کنند. هدف آنان محدودکردن ایران و عراق است و کوشیده‌اند با تحریک اختلافات مذهبی و حمله گسترده و موتوریزه نظامی، دولت متکی به بخشی از اقلیت ۱۵درصدی عربی بعثی را زیر نام «داعش» بر آن کشور حاکم کنند. مذاکره‌کننده ارشد دولت اعتدالی حسن روحانی در آغاز تفاهم برجام در پاسخ نگرانی شخصی از نزدیکان حاکمان وقت آمریکا درباره «پرسش اصلی»، پاسخ داد: «آن کسی که آن شعارها را می‌داد، اکنون رفته است». اگر اعتدال بر آن منوال ادامه داشته باشد و بتواند برخی مخالفان داخلی برجام و طرفداران آن‌گونه شعارها را به حمایت از حقوق مردم فلسطین و جبران خسارات تاریخی آنان در قالب حمایت از اقدام دسته‌جمعی اعراب و اتحادیه عرب و تبعیت از قطع‌نامه‌های مغفول‌مانده شورای امنیت ترغیب کند، امکان مصالحه و رفع خطر و ایجاد آرامش و امنیتی که لازمه توسعه روابط اقتصادی و توسعه اقتصاد و رفاه ملی است، وجود دارد؛ اما موضوعاتی مانند ریزگردها و مسائلی طبیعی که واقعیت‌های رفع‌شدنی هم در دل دارند، ناگهان رنگ سیاسی به خود می‌گیرند که برخوردنکردن با آن تبعاتی دارد و برخوردکردن هم عواقب بدتر. به‌تازگی اردوغان در بحرین سخنانی بر زبان رانده و حتی پاکستان همراه با آمریکا نیز مانند دوران اوباما نیست. روسیه هم به سازش برای بی‌طرف‌ماندن به بهای تثبیت دستاوردهای خود در کریمه و شرق اوکراین تن خواهد داد. احمدی‌نژاد با اوباما طرف بود که با شعار دیپلماسی و مذاکره آغاز کرده بود و اکنون، ترامپ و کابینه جنگی و ژنرال‌های آن‌چنانی وی که «جنگ، کسب‌وکارشان است» در کاخ سفید مستقر هستند. «حق» در سیاست ابزاری برای رسیدن به منافع است. هدف سیاست حفظ منافع ملی است. ایران در دوران اخیر بارها تکرار کرده است که در حمله به هیچ کشوری پیش‌قدم نخواهد شد و به هیچ کشوری موشک پرتاب نخواهد کرد؛ مگر آنکه مورد تهاجم قرار بگیرد.

وزیر اقتصاد از تأثیر منفی منازعات سیاسی بر اقتصاد ابراز نگرانی کرد

آفت منازعات سیاسی بر اقتصاد

عکس: مرضیه سلیمانی، ایرنا

شرق: کمتر از سه ماه به انتخابات باقی مانده و دغدغه‌ها آغاز شده؛ البته دغدغه‌هایی از جنس اقتصاد. وزیر اقتصاد که رفته بود تا در نشست شورای اداری هرمزگان، از دغدغه‌هایش در ماه‌های پایانی بگوید، بی‌پرده برای چندمین‌بار به منازعاتی سیاسی اشاره کرد که می‌توانند سد راه رشد اقتصادی هشت‌درصدی شوند که برای سال آتی و برنامه ششم در نظر گرفته شده است. او همین چندی‌پیش هم از رسانه‌ها خواسته بود درگیر منازعات سیاسی نشوند و مسئله معیشت مردم را دغدغه همه گروه‌ها بدانند. علی طیب‌نیا، وزیر امور اقتصادی و دارایی در نشست شورای اداری هرمزگان گفت: برای سال آینده و در برنامه ششم، رشد اقتصادی هشت درصد برنامه‌ریزی شده که اگر منازعات سیاسی و رقابت‌های انتخاباتی بر منافع ملی غلبه نکند، رسیدن به این رشد اقتصادی و بالاتر از آن، امکان‌پذیر است. به گزارش ایرنا، طیب‌نیا افزود: مهار تورم، یکی دیگر از شرط‌های لازم برای رسیدن به رشد اقتصادی است و در جامعه‌ای که ارز نوسان شدید دارد، قدرت پیش‌بینی از اقتصاد سلب می‌شود.

جز ساختمان همه بخش‌ها رشد داشته‌اند

وی با اشاره به نقش ثبات و آرامش در رسیدن به رشد اقتصادی اظهار کرد: دیگر نگران شرایط سخت نیستیم و در سه‌ماهه و شش‌ماهه امسال شاهد رشد ۷.۴درصدی بوده‌ایم و می‌توان نتیجه گرفت به جز بخش ساختمان، همه بخش‌های اقتصادی امسال رشد مثبت داشته‌اند. وزیر اقتصادی و دارایی افزود: دشمن در جنگ اقتصادی، با آسیب‌شناسی اقتصاد ایران، نقاط ضعف ما را به خوبی تحلیل کرد که وابستگی به نفت و دولتی‌بودن اقتصاد دو ضعف بزرگ بود که تحریم‌ها نیز بر درآمد نفت و جریان تأمین مالی متمرکز شد. رشد اقتصادی منفی ۶.۸درصدی و تورم بالای ۴۰ درصد و تلاطم شدید بازار ارز در دوران تحریم‌ها هنوز فراموش نشده است که خوشبختانه با تحلیل شرایط و برنامه‌ریزی درست و همدلی و هماهنگی ارکان نظام و صبوری مردم، شرایط تغییر کرد.

هدف دولت مقابله با کسادی و دستیابی به رونق بود

وزیر امور اقتصادی و دارایی ادامه داد: رشد اقتصادی مثبت شد و تورم به زیر ۱۰ درصد رسید و به صراحت می‌توان گفت از روز اول هدف دولت یازدهم مقابله با کساد و رسیدن به رونق اقتصادی بود. امسال رشد صادرات از لحاظ وزنی، تاکنون ۳۰ درصد نسبت به سال گذشته افزایش داشته و این در حالی است که در همه کشورهای جهان صادرات کاهش یافته و بر اساس گزارش رسمی بانک جهانی، ایران بهترین عملکرد را بین کشورهای نفتی داشته است.

هم‌گرایی منافع برای اصلاحات اقتصادی ایران حیاتی است

وحید شقاقی‌شهری، اقتصاددان در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید اقتصاد در تمامی دولت‌های جهان، اقتصاد سیاسی است. او می‌گوید: منظور از اقتصاد سیاسی آن است که اگر هم‌گرایی و هم‌راستایی منافع باشد، این هم‌گرایی موجب هم‌افزایی شده و به اقدامات سرعت می‌بخشد و بوروکراسی‌ها را از میان برمی‌دارد. در اینجا در حقیقت هم‌گرایی منافع رخ می‌دهد.

او معتقد است: در مقابل چنین رویدادی، واگرایی و تضاد منافع معنادار است که با مانع‌تراشی، جلوی اقدامات مثبت را گرفته و وقت و انرژی را کاهش می‌دهد و مسئولان به ناچار این انرژی را صرف برطرف‌کردن تضاد منافع‌ها می‌کنند.

به‌گفته این اقتصاددان، در ماجرای توافق هسته‌ای موفق شدیم؛ چون هم‌گرایی و هم‌راستایی منافع وجود داشت؛ هم‌گرایی بین منافع مردم، سه قوه، نهادهای امنیتی و مسئولان ارشد نظام. همه به این نتیجه رسیده بودند که بهتر است معضل تحریم‌ها از بین برود، زیرا ادامه‌دارشدن تحریم‌ها، هزینه‌ها را افزایش می‌داد و می‌توانست عواقب ناگواری را به بار آورد، چراکه اگر تحریم‌ها برداشته نمی‌شد و ماجرا به دولت ترامپ می‌کشید، ممکن بود برجام منعقد نشود یا هزینه‌ها به‌مراتب سنگین‌تر شود. شقاقی‌شهری با اشاره به الزامات اصلاحات ساختاری برای دولت‌ها می‌گوید: وقتی دولتی می‌خواهد دست به اصلاحات ساختاری بزند، اگر هم‌گرایی وجود داشته باشد دولت می‌تواند بسیار پرقدرت وارد عمل شود و این جراحی را انجام دهد. حال اینکه، این اصلاح ساختار منتج به نتیجه شود یا خیر، بحث دیگری است. به گفته او، در ماجرای یارانه‌ها در دولت احمدی‌نژاد، هم‌گرایی در کشور ایجاد شد، حال اگر این هم‌گرایی نتیجه مثبت نداشت، به این بسته بود که جراح خوبی را برای این عمل ساختاری انتخاب نکردیم. این اقتصاددان معتقد است با مسکن نمی‌توان اقتصاد ایران را اداره کرد و بر همین اساس می‌افزاید: هیچ دولتی با مسکن نمی‌تواند اقتصادی را درمان کند. اقتصاد ایران حتما نیازمند تصمیمات سخت است. تصمیم سخت، هزینه‌زاست و به‌همین‌دلیل باید اجماع وجود داشته باشد. درواقع برای این کار، نیازمند هم‌گرایی منافع هستیم. واگرایی کار را سخت‌تر می‌کند، زیرا تصمیمی اتخاذ شده و برای انجام آن نه‌تنها همراهی وجود ندارد، بلکه مخالفان تمام تلاش خود را برای ایجاد سد به کار می‌گیرند.

منازعات سیاسی، جرئت را از دولت‌ها می‌گیرد

این اقتصاددان هم مانند دیگر کارشناسان بر این عقیده است که چنین موانعی، جرئت را از دولت‌ها می‌گیرد. این همان مسئله‌ای است که دولت‌ها را در نزدیکی به برهه‌های حساس تاریخی مانند انتخابات، محافظه‌کار می‌کند. شقاقی‌شهری برهمین‌اساس تصریح می‌کند: با کش‌داربودن تضاد منافع، دولت دیگر جرئت نمی‌کند هیچ تصمیم سختی بگیرد. اگر منازعات سیاسی، به همین شدت باقی بماند، دولت قدرت تصمیم‌گیری سخت را هم به دست نخواهد آورد. او راه‌حل را این‌گونه تفسیر می‌کند: به نظر من، سه قوه و نهادهای حاکمیتی باید یک‌بار برای همیشه بنشینند و تصمیم بگیرند که می‌خواهند اقتصاد را اصلاح کنند یا خیر؟ تصمیمات سخت با خوشی پیش نمی‌رود و قطعا ناخوشی‌هایی را هم به دنبال خواهد داشت. بنابراین باید هم‌گرایی برای به‌انجام‌رساندن آنها وجود داشته باشد. این اقتصاددان می‌افزاید: تصمیم اقتصادی می‌گوید باید یارانه‌ها برای دهک‌های بالا حتما حذف شوند، اما اقتصاد سیاسی می‌گوید، فعلا دست نگه‌دار، زیرا تضاد منافع برخی گروه‌ها امکان تصمیم‌گیری درست را به دولت نمی‌دهد. واقعا اگر می‌خواهیم مقاومت اقتصاد را افزایش دهیم و دست به اصلاحات ساختاری بزنیم، نیاز به تصمیمات بنیادین و سخت داریم. تصمیم‌های درست و سخت هم نیاز به هم‌گرایی دارد. وقتی از او درباره این می‌پرسم که این منازعات سیاسی، تا چه زمانی روند اصلاحات اقتصادی را متوقف خواهد کرد، می‌گوید: برداشت من آن است که تا شهریور سال آینده، نمی‌توان هیچ‌کاری در اقتصاد انجام داد. سه‌ماهه اول سال آینده، عملا معطوف به انتخابات است و سه‌ماهه دوم سال هم، انتخاب کابینه از سوی دولت بعدی و استقرار آن. بنابراین درمجموع هرکسی هم بخواهد برای دوره بعدی رئیس‌جمهور شود، باید با نهادهای رسمی و غیررسمی اتمام‌حجت کند.

۴ سال، اقتصاد ایران «مسکن»ی بود

او تصریح می‌کند: حقیقت آن است که دولت روحانی به‌خاطر واگرایی‌های منافع و منازعات سیاسی، اجازه پیدا نکرد تصمیم سخت بگیرد. البته در رابطه با مسائل بین‌المللی به‌دلیل هم‌گرایی در تصمیم‌ها در حاکمیت به نتیجه رسید و موفق شد، اما در مسائل اقتصادی، چون هم‌گرایی منافع وجود نداشت، دولت نتوانست تصمیم سخت بگیرد و همچنان با مسکن اقتصاد را به پیش بردیم.

دولت اصلاحات ساختاری نکرد اما خرابکاری هم نکرد

به عقیده او، اقتصاد دولت روحانی، چهار سال اقتصاد «مسکن»ی بود. این اقتصاددان می‌افزاید: البته ناگفته نماند، خرابکاری هم در اقتصاد انجام نگرفت و فقط تصمیم سخت منتج به بهبودی انجام نگرفت. فراموش نکنیم در دولت احمدی‌نژاد تصمیم سخت گرفته شد، اما با خرابکاری به انتها رسید و اوضاع بدتر شد.

تصمیم جسورانه دولت در صورت باقی‌ماندن

شقاقی‌شهری با بیان اینکه این دولت جرئت تصمیم سخت ندارد و امیدواریم در دولت بعدی این جرئت و تدبیر به کابینه افزوده شود، می‌گوید: تصمیم سخت نیاز به جراح ماهر دارد. نیاز به تدبیر و عقلانیت و هوشیاری دارد. تصمیم سخت بدون اینها بدون‌شک به خرابکاری منتهی خواهد شد.

وی ادامه می‌دهد: اگر این دولت برای بار دوم انتخاب شود و باقی بماند، به نظر می‌رسد اولین‌کاری که در دستور کار قرار دهد، یک فیصله اساسی در مقوله یارانه‌ها خواهد بود و تصمیمی درست می‌گیرد. به این معنا که اگر این دولت بماند، حتما دهک‌های بالا را مشمول حذف می‌کند و به دهک‌های پایین خواهد افزود. این تصمیمی قطعی است.

وزیر نفت به احتمال افشای اطلاعات پارس جنوبی توسط توتال واکنش نشان داد

تهدید زنگنه

ادامه از صفحه اول

این مقام مسئول با تأکید بر اینکه ایرادی ندارد که توتال هم با ایران و هم با قطر کار کند زیرا آنها قبلا هم کار کرده‌اند و ما از آنها کار را یاد گرفتیم، ادامه می‌دهد: «ما برای افت تولید از چند سال آینده به تکنولوژی‌های جدید شرکت توتال و دیگران نیاز داریم اما اطلاعات کل میدان را هیچ‌گاه به آنها نمی‌دهیم».

زنگنه با اشاره به اینکه از ۳۰ فاز در حال اجرای پارس جنوبی تنها اطلاعات دو فاز به توتال ارائه شده است، افزود: «اگر اثبات شود که این شرکت فرانسوی اطلاعات ما را به طرف قطری داده است، مسئله به دعوا ختم می‌شود و توتال باید غرامت بپردازد».

وی در ادامه با بیان اینکه با افزایش تولید و عرضه گاز در سال ۹۶، مصرف اکثر فراورده‌های نفتی ایران به صفر نزدیک می‌شود، گفت: «سال آینده مصرف نفت سفید، گاز مایع، نفت کوره و گازوئیل حرارتی در ایران به صفر خواهد رسید».

وزیر نفت با اعلام اینکه علاوه بر این سال آینده با بهره‌برداری از اولین فاز پالایشگاه ستاره خلیج‌فارس، ایران در تولید و مصرف بنزین خودکفا خواهد شد، تصریح کرد: «حجم صادرات گازوئیل هم افزایش می‌یابد به‌طوری‌که پیش‌بینی می‌کنیم سال آینده بالغ بر ۲۰ میلیون لیتر گازوئیل به وسیله ایران به بازارهای جهانی صادرات شود».

این عضو کابینه دولت با اشاره به برنامه افزایش ظرفیت پالایش نفت ایران به بیش از سه میلیون بشکه در روز، اظهار کرد: «هم‌اکنون

ظرفیت پالایشی حدود ۱.۷ میلیون بشکه در روز بوده که با بهره‌برداری از پالایشگاه خلیج‌فارس، مجتمع پالایشی سیراف، پالایشگاه پارس شیراز، جاسک و آناهیتای کرمانشاه، این ظرفیت به سه میلیون بشکه افزایش می‌یابد».

این مقام مسئول هدف از ساخت پالایشگاه‌ها در سواحل خلیج‌فارس را رویکرد صادرات فراورده‌های نفتی عنوان کرد و افزود: «بهمن ماه امسال هم قرارداد نهایی فاینانس ساخت پالایشگاه جدید آبادان با ظرفیت ۲۱۰ میلیون بشکه در روز امضا شد».

زنگنه در ادامه با بیان اینکه هم‌زمان با آغاز فعالیت دولت یازدهم، حجم صادرات نفت ایران حدود ۱.۲ میلیون بشکه در روز بوده که هم‌اکنون این میزان به ۲.۸ میلیون بشکه شامل نفت خام و میعانات گازی افزایش یافته است، تبیین کرد: «پیش از لغو تحریم‌ها، کشورهایی مانند هند، ترکیه، ژاپن، کره‌جنوبی، چین و تایوان، تنها مشتریان نفت ایران بودند که هم‌اکنون اکثر کشورهای اروپایی و آسیایی به جمع خریداران نفت ایران پیوسته‌اند؛ به طوری که حتی یک محموله نفت خام یک‌میلیون‌بشکه‌ای به اندونزی صادر شده است».

وزیر نفت با بیان اینکه هم‌اکنون ۶۰ درصد فروش نفت ایران در بازارهای آسیایی و ۴۰ درصد آن در بازارهای اروپایی انجام می‌شود، تأکید کرد: «برخلاف پیش‌بینی اکثر تحلیلگران داخلی و خارجی، پس از لغو تحریم‌ها در مدت حدود سه ماه، تولید نفت ایران روزانه یک میلیون بشکه افزایش یافت و بازگشت ایران تأثیری در کاهش قیمت نفت نداشته است».

وی افزود: «پیش از این نفتمان را تنها به شش کشور می‌فروختیم اما اکنون آزادی عمل داریم و مشتریانمان را خودمان انتخاب می‌کنیم و در دریافت مبالغ فروش نفت هم مشکلی نداریم». وزیر نفت در ادامه با بیان اینکه اگر مخالفان برجام بگذارند، قراردادهای جدید نفتی عملی می‌شود، یادآور شد: «عده‌ای دلشان می‌خواهد دوباره ایران تحریم شود و دلشان آرامش و توسعه کشور را نمی‌خواهد».

برخی از سپرده‌گذاران کاسپین به رئیس‌جمهور نامه نوشتند

استمداد از «روحانی»

شرق: آن‌قدر عاجزند که دست به دامان رئیس‌جمهوری شده‌اند. می‌خواهند عالی‌ترین مقام دولت پاسخشان را بدهد تا از دولت «امید» ناامید نشوند. حالا برخی از سپرده‌گذاران مؤسسه مالی کاسپین پس از آنکه با مراجعه به مسئولان، جوابی نگرفتند و بیشتر پولشان را با سپرده‌گذاری در این مؤسسه از دست دادند، با نگارش نامه‌ای خطاب به رئیس‌جمهور، خواهان رسیدگی عاجل و قطعی او در سرنوشت پریشان‌شان شدند. در متن این نامه آمده است: بیش از دو ماه از مسدودشدن حساب‌های همه سپرده‌گذاران مؤسسه مالی و اعتباری کاسپین (مؤسسه تحت نظارت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران) می‌گذرد. در این مدت با مراجعه مکرر سپرده‌گذاران به شعب این مؤسسه برای بازپس‌گیری سپرده‌های خود با امتناع مسئولان مؤسسه از پاسخ‌گویی روبه‌رو شده‌اند. از آنجا که این سپرده‌ها عمده دارایی سپرده‌گذاران بوده است، این نگرانی پدید آمده است که ممکن است همه این سپرده‌ها به وسیله این مؤسسه مصادره و دست سپرده‌گذاران از دارایی‌شان کوتاه شده باشد؛ بنابراین گروهی از همین سپرده‌گذاران بر آن شده‌اند تا در نامه‌ای سرگشاده به حضرت‌عالی برای ورود به این مسئله از شما تقاضا کنند تا در این روزهای پایانی سال منتهی به عید نوروز گره از مشکل آنها گشوده شود تا خانواده‌های بسیاری از نگرانی نجات یابند.

لابد در این مدت اخبار تجمعات مسالمت‌آمیز اعتراضی گروه‌های مختلف سپرده‌گذار را از اینجا و آنجا شنیده‌اید؛ به‌ویژه تجمع اخیر در مقابل ساختمان مجلس شورای اسلامی را برای پاسخ‌طلبیدن از مسئولان بلندپایه مملکت.

جناب آقای رئیس‌جمهور؛ از آنجا که هنوز هیچ مسئول بلندپایه مملکتی به تقاضاهای مکرر ما سپرده‌گذاران پاسخی نداده است، ناچار به ارجاع این مشکل به پیشگاه جناب‌عالی شده‌ایم. تا اینکه در چنین شرایطی که برای ما سپرده‌گذاران مال‌باخته به دشواری می‌گذرد، ورود کنید و با کلیدی که در دست دارید، قفل این مشکل را بگشایید.امید که این استغاثه را بشنوید و هرچه سریع‌تر به آن پاسخ دهید. با دستور شخص اول دولت، قطعا این موضوع سرانجام مطلوب خواهد یافت. جناب آقای رئیس‌جمهور، امید ما را از دولت امید ناامید نکنید. ما منتظر اقدام عاجل شما هستیم.

بورس

بورس در قبضه دولت

ابراهیم دیلم
تحلیلگر بازارهای مالی

● شاخص بورس اوراق بهادار تهران در آخرین روز کاری هفته با ثبت ۱۸۹ واحد افزایش به رقم ۷۷هزار و ۱۸۹ واحد رسید. بازار بورس با دادوستد تعداد ۹۸۰ میلیون سهم و حق تقدم به ارزش تقریبی ۳۴۸ میلیارد تومان در ۵۷ هزار نوبت و بازار فرابورس با دادوستد تعداد ۲۱۱ میلیون سهم و حق تقدم به ارزش ۵۲۲ میلیارد تومان در ۲۵ هزار نوبت کار خود را به پایان رساندند. شرکت فولاد مبارکه اصفهان با ثبت ۴۲ واحد افزایش بیشترین تأثیر مثبت و شرکت گسترش نفت و گاز پارسیان با ثبت ۲۶ واحد کاهش بیشترین تأثیر منفی را بر شاخص از خود بر جای گذاشتند. بازار سرمایه کشور در روزها و ماه‌های پایانی سال ۱۳۹۵ همچنان تحت فشار عرضه انواع اوراق‌های دولتی، اجاره، مشارکت و خزانه است به‌طوری‌که از مجموع ۸۷۱ میلیارد تومان حجم معاملات انجام‌شده در بازار بورس و فرابورس مبلغ ۳۳۵ میلیارد تومان آن مربوط به معامله انواع اوراق دولتی است. درحالی‌که در ماه‌های پایانی سال گذشته مجموع معاملات در این دو بازار بیشتر مربوط به معاملات سهام بوده است اما به‌واسطه عرضه انواع اوراق‌های دولتی، معاملات سهام به حاشیه رینگ معاملاتی رفته است. کمبود نقدینگی به‌شدت بر بازار سرمایه کشور مستولی است و حتی سبب شده رئیس محترم سازمان بورس، عرضه‌های اولیه سهام همه شرکت‌های متقاضی ورود به بازار بورس اوراق بهادار تهران را تا پایان سال منتفی اعلام کند. این فضای رخوت و سستی خود ناشی از کم‌توجهی دولت به بازار بورس است و یک دلیل آن تأمین منابع و هزینه‌های جاری دولت به‌وسیله این بازار است. دولت از ماه‌های آخر سال گذشته تاکنون اقدام به انتشار انواع اوراق با سودهای بسیار بالا و بعضا بالاتر از ۲۴ درصد کرده و با این اقدام بازارهای سرمایه و پول را به چالش کشیده است. نکته مهم در اینجاست؛ مسئولان اعلام کرده‌اند انتشار اوراق‌های دولتی اثر جانشینی بر بازار سهام ندارد ولی با سپری‌شدن یک سال از شروع انتشار اوراق در عمل خلاف نظر مسئولان رخ داده است. در هفته قبل معاون اول رئیس‌جمهور اعلام کرده است به منظور کمک به بازار سرمایه، اوراق جدیدی بدون مشورت با سازمان بورس منتشر نخواهد کرد و در اینجا کاملا مشخص است که دولت اعتقاد چندانی به بازار سرمایه کشور ندارد و کمک‌کردن دولت را عدم انتشار اوراق‌های دولتی اعلام می‌کند درحالی‌که فعالان بازار نقش دولت را بیشتر از این موضع اعلامی می‌دانند، بنابراین تا زمانی که نرخ تورم کمتر از ۱۰ درصد باشد و اوراق بدون ریسک بیش از صددرصد تورم بازدهی داشته باشد، فعالیت برای سایر بخش‌های اقتصادی کشور به‌خصوص بازار سرمایه بیش از پیش بغرنج خواهد شد. بنابراین تا زمانی‌که دولت شرایط ورود نقدینگی به بازار سرمایه کشور را تسهیل نکند، امیدها برای بهبود بازار سرمایه کشور هر روز کم‌رنگ‌تر از قبل خواهد شد.

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
کل	۷۷۱۸۹.۷	۱۸۹.۵۰
شاخص قیمت	۲۶۹۸۶.۵	۶۶.۳۰
شاخص کل (هم‌وزن)	۱۵۵۷۹.۸	۳۹.۱۰
شاخص قیمت (هم‌وزن)	۱۲۳۴۶.۹	۳۰.۹۰
آزاد شناور	۸۴۶۶۹.۳	۲۰۰.۱۱
۵۰ شرکت بزرگ	۳۰۴۲.۹	۷.۹۰

ارز	قیمت(تومان)	تغییر
دلار آمریکا	۳۸۱۵	+۷
یورو	۴۱۲۴	+۴
پوند	۴۸۲۵	+۳
درهم	۱۰۶۰	+۱

طلا و سکه	قیمت	تغییر
طرح قدیم	۱،۱۷۴،۰۰۰	+۸۰۰۰
طرح جدید	۱،۱۸۹،۳۰۰	+۱۰۰
نیم	۶۳۸،۰۰۰	−۱۰۰۰
ربع	۳۴۱،۰۰۰	−
گرمی	۲۱۶،۰۰۰	−
گرم ۱۸ عیار	۱۱۴،۹۰۲	+۱۳۹
اونس (دلار)	۱۲۲۸.۰	+۱.۷

خبر

قائم‌مقام بانک مرکزی:

ایران به منابع مالی نفتی خود دسترسی کامل دارد

● **میزان:** قائم‌مقام بانک مرکزی گفت: ایران نه‌فقط به‌طور کامل به منابع مالی نفتی و غیرنفتی خود دسترسی دارد، بلکه جریان این وجوه به‌طور معمول در حال انجام است. اکبر کمیجانی اظهار کرد: برخی سخنان و تهدیدهایی از سوی دولت آمریکا مطرح می‌شود، اما معتقدم کشورهایی که توافق‌نامه برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) را امضا کرده‌اند باید به آن پایبند باشند و به آن احترام بگذارند.